

Treball presencial o teletreball: aquesta és la qüestió

written by Redacció Unilateral | 30 d'octubre de 2020

El teletreball és una bona modalitat de treball, sempre que sigui una opció i una alternativa, o almenys això és el que lògicament podem concloure tenint en compte les desigualtats arreu del territori en tots sentits i també el fet que tot s'ha de valorar en el seu context i en funció dels recursos i mitjans disponibles, o disposats a dedicar-hi.

Si ja el vot electrònic sembla missió impossible per interessos partidistes, les contradiccions dins del mateix govern no ajuden: ens referim a les declaracions del conseller de Treball, Chakir El Homrani, assegurant que el teletreball és obligatori a Catalunya, en una entrevista a *RAC1*, i la del conseller d'Empresa, Ramon Tremosa, que ha dit a *Catalunya Ràdio* que era recomanable, han posat el crit al cel. A hores d'ara –i al marge de qualsevol altra consideració que el rigor i la responsabilitat–, caldria que el govern català reflexionés sobre la necessitat de donar un únic missatge, el més consensuat o si més no professional possible, ja que, a més dels riscos que genera pot desconcertar més que accontentar a totes les parts. A què es deu aquest fet puntual no és tan important com el context en què ens trobem: si es vol o pretén fer que la mesura sigui obligatòria, caldria instar el ministeri competent a declarar la mesura com a tal. Si l'únic que el govern català vol és instar a totes les empreses a permetre el teletreball en la mesura del possible, potser seria més efectiu mirar d'afavorir-lo a partir d'unes recomanacions pràctiques consensuades amb professionals o empresaris. És el que convé explicar, a favor del treball i recomanacions consensuades i acurades que hi hagi al darrere i que s'hagin contemplat. En l'àmbit funcional, a la

Generalitat s'han dictat diversos decrets durant el confinament i postconfinament, i també les administracions locals, com per exemple la Diputació de Barcelona, ha confeccionat una [Guia de teletreball per als governs locals](#).

Les declaracions del Consell de Relacions Laborals, que depèn del Departament de Benestar Social i Treball, publicades dilluns al vespre han de ser realistes: la competència en legislació laboral és exclusiva de l'Estat i la Generalitat només té capacitat de prendre decisions en qüestions molt concretes i la inspecció no n'és una. El [Decret 30/2020, pel qual s'estableix el règim sancionador específic per l'incompliment de les mesures de prevenció i contenció sanitàries per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19](#), al qual el conseller El Homrani ha fet referència, estableix quines multes s'interposaran a qui incompleixi la normativa de prevenció de la Covid-19. En qualsevol cas, si bé el control en el compliment d'una mesura tan dràstica com seria l'obligació total, seria impossible i inabastable de poder exercir-se donats els efectius i els fronts oberts a Inspecció del Treball davant l'onada d'ERTO al punt de mira.

Els grups de treball dins de Funció Pública han de garantir que el teletreball sigui un dret i que es pugui exercir amb flexibilitat i per part de tothom, malgrat les particularitats que cada lloc de treball requereix. És per això que han d'anar acompanyades de plans de contingència adequats als diferents sectors. Els sindicats CCOO i UGT formen part, juntament amb Foment del Treball i PIMEC, participen del Consell de Relacions Laborals i, per tant, sembla estrany que aquestes declaracions provinguin d'aquest organisme. I més tenint en compte que altres sindicats estan demanant mesures més extremes, com és el cas de la IAC-CATAC, que continua treballant per aconseguir el teletreball de tot el personal i en tot el territori de Catalunya almenys mentre durin les mesures restrictives i demanant explicacions al conseller Puigneró, de Polítiques Digitals i Administració Pública, de

per què encara no s'ha elaborat una instrucció per als funcionaris de la Generalitat mentre la resta de consellers han fet declaracions recomanant fer teletreball total per al conjunt del personal que pugui en virtut de les seves tasques i funcions. La Intersindical-CSC també es posiciona en aquest sentit, per prudència sanitària i vista l'efectivitat d'aquesta mesura per a reduir contagis.

El que sí que sembla clar és que la informació ha d'estar disponible per a tothom, cal considerar les diferents professions i necessitats dels llocs de treball i els diversos col·lectius per tal de no limitar els drets de tothom, i exigir que les directrius recolzades per textos de compliment més o menys obligatori serveixin per obligar les empreses a complir les recomanacions de teletreball, d'una manera immediata i efectiva. Pel que fa als treballadors públics, la Generalitat potser hauria de derogar el [Decret 77/2020, de 4 d'agost, de regulació del teletreball](#), ja que queda demostrat que genera confusió. Només contemplant les mesures de conciliació de la vida laboral i familiar que cada vegada s'estan ressentint més, en la presa de decisions, i partint de la premissa que el nou paradigma de crisi econòmica es va fent palès, es podrà incidir en polítiques públiques que evitin empitjorar encara més la situació actual. En el fons, la Covid-19 no ha fet més que aflorar inconsistències, i accelerar altres factors col·laterals. Necessitem una república, sempre que s'incentivi i estableixin bones pràctiques de bell nou.

—